

tid at have bestemte Afstemninger, for at man kan vide, hvortil man er bemyndiget.

**Jacobæus:** Den høitærede Minister antog, at Rheden maatte høre ind under Havnen, idet han støttede det paa en Vedtægt i Loven for Havnevesenet af 30te Decbr. 1858, men jeg maa med Hensyn hertil bemærke, at denne ikke omtaler Rheden, men alene den indre Havn, og altsaa ikke giver dette Medhold. Hvis Rheden forterer under Havnen, forekommer det mig ogsaa nødvendigt, at denne Udgiftspost i Finantsloven maa udgaae og komme til at hvile paa Communen og ikke paa Kongeriget.

**Indenrigsministeren:** Jeg beder at undskyldes, det staaer virkelig i Vedtægten, ikke i Lovens § 5, men i den i Henhold til § 5 udarbejdede Vedtægt findes Rheden nævnt. Jeg maa isvrigt bede undskyldt, hvis der skulde være indløbet nogen Unsigelighed, da jeg først da jeg gif herhen, modtog Underretning om denne Sag.

**Jacobæus:** Vedtægten støtter sig paa denne Lov, men da Rheden ikke omtales i Loven, kan jeg heller ikke troe, at Vedtægten kan være berettiget til at omfatte denne Bestemmelse.

**Nørgaard:** Da jeg mulig ikke kan overvære næste Forhandling af denne Finantslov, maa det vel være mig tilladt at benytte denne Leilighed til at rette et Par Spørgsmaal til den meget ærede Indenrigsminister. Det, som jeg først skal tillade mig at omtale, er i § 14, Nr. 8, hvor der er opført en Sum af 77,093 Rd. 76 ø til Løgstørs Canal. Naar denne Sum nu er forbrugt, som her omtales, er ifølge Motiverne til Loven dermed den Sum, som er omhandlet i Loven af 8de Marts 1856 om dette Forhold, ogsaa forbrugt. Det er jo bekendt, at til dette Anlæg er Talen om meget betydelige Summer, og denne Sag er saaledes af overordentlig stor Vigtighed, og det er derfor begribeligt, at man kan ønske at vide, hvorledes den høitærede Minister tænker paa at gaae frem med denne Sag for Frem-

tiden, saafremt Summen er utilstrækkelig. Jeg erindrer meget vel, at i 1856, da Loven om dette Canal anlæg blev behandlet i det andet Thing, rettede jeg det Spørgsmaal til dem, der vilde paalægge en saadan partiel Beskatning, hvem der skulde betale det Dvrige, saafremt Summen oversteg de i den nævnte Lov omtalte 400,000 Rd., og om Meningen da var, at hvad der medgif mere, ogsaa skulde udredes paa samme Maade, nemlig med en Trebiedeel paa Communerne. Jeg fik dengang det Svar af meget formaaende Mænd i Thinget, at de antog det som givet, idetmindste vilde de ikke være uvillige til at gaae ind paa, at naar denne Sum var forbrugt, skulde Staten udrede det Dvrige. Jeg tillod mig ogsaa forrige Aar her i Thinget at føre denne Sag paa Bane, men det var jo selvfølgelig et Aar for tidligt. Nu finder jeg derimod, at den rette Tid er til at komme saa nogenlunde paa det Reue med, hvorvidt Communerne skulle kunne belave sig paa at vedblive med at udrede denne partielle Beskatning udover det partielle Beløb af 135,000 Rd., som omtales i Loven af 8de Marts 1856 som Communerens Andeel. Det kunde jo synes, som om mit Spørgsmaal nu kunde være af mindre Vigtighed i saa Henseende, da Arbeidet ved Canalen er saa vidt fremmet, men naar man seer hen til, hvorledes Sagen egentlig stiller sig, er det efter min Formening ikke saa ganske bethydningsløst. Det vil erindres, at Canalens Dybde er bestemt til 10 Fod, og at, efter hvad der er oplyst ved de tidligere Forhandlinger, er jo Fjorden flere Steder af en langt mindre Dybde, nemlig kun 7—8 Fod. Det er altsaa klart, at en saadan Dybde i Canalen er temmelig intetsigende, naar den samme Dybde ikke tilveiebringes paa de andre Steder i Kiimfjorden. Det er saaledes min Mening, at skal Canalens Dybde være til nogen virkelig Nytte, maa Fjorden uddybes paa de nævnte Steder, og skal dette skee paa den Maade, at Udgifterne skulle udredes paa samme Maade, som er bestemt i Loven af 8de Marts 1856, saaledes at Communerne udrede  $\frac{1}{3}$ , er der efter min Mening Sandsynlighed for, at denne partielle Beskatning paa Communerne kan vedblive i det Uendelige, og det er Noget, som jeg